

Michael Emmer (13 år), Strandgade 10 A, 2., København K., der har tegnet denne tegning fortæller, at han glæder sig meget til sommer, hvor han sammen med sin familie skal til Jylland for at sejle gennem Gudenden i kano. Han er allerede begyndt at spare penge sammen til denne tur og har bl. a. taget en budplads om eftermiddagen, for hans far har lovet ham 50 kr., hvis han kan skrabbe så meget sammen, at han kan købe et fotografiapparat til den spændende tur.

DIAMANTTYVENE

Susanne fortæller en spændende historie

I dag skal I høre en spændende historie, som den 10-årige Susanne Brister Pedersen, Bornholmsgade 74, Ålborg, er mester for:

Jimmy køb og legede med sin bold, da der i det samme kom en bil i susende fart. Han skyndte sig lidt til siden og tænkte: »Av, der var nok nogen, der havde travlt. Nogle dage senere, da han gik en tur i skoven, fandt han en hule. Den var godt gemt under grene og blade og var næsten ikke til at se. Jimmy gik ud fra, at det var nogle drenge, der havde bygget denne hule og kunne selvstændigt ikke vide, at den i virkeligheden var tilholdssted for nogle efterlyste diamanttyve. Da Jimmy den aften var kommet i seng, havde han svært ved at falde i søvn, fordi han hele tiden tænkte på hulen. Næste dag, da Jimmy havde fri fra skole, gik han ud i skoven igen og besluttede sig denne gang til at kravle ind i hulen. — Her mødte der ham et syn, der næsten var ved at få ham til at tabe vejret: — den ene kasse efter den anden fyldt med diamanter. Jimmy vidste

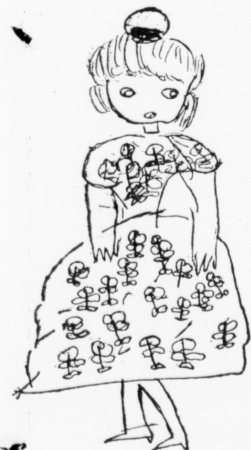
godt hvordan en diamant så ud, men så mange på én gang havde han naturligvis aldrig set før.

I det samme hørte han lyde udenfor, og forstod, at det var diamanttyvene. Det var umuligt for ham at slippe ud. Han var fanget, spærret inde. Pludselig stod han åsigt til ansigt med roverne. De var fire, og han var ene. En af dem havde grebet fat i Jimmy og spurgt, hvad han foretog sig. Jimmy forklarede, at han troede, at det var nogle drenge, der havde lavet denne hule. — »Kom ikke med den slags løgnehistorier!«, sagde den anden af roverne. Alle fire var klar over, at de ville blive røbet, dersom de lod Jimmy løbe. Derfor bandt de ham og spærrede ham inde i hulen. Men Jimmy havde heldigvis sin lommekniv med, og det lykkedes ham snart at få sig skåret fri, hvorefter han straks løb til politiet. Roverne, der i mellemtiden havde opdaget, at Jimmy var forsvundet, stak selv af med hver et par af de stjalne diamanter. Men politiet var endnu hurtigere. Roverne var snart pågrebet. De kom i fængsel og Jimmy fik en pæn dusør.

Tre Færø-piger søger pennevenner

Tre 13-årige piger fra Færøerne ønsker breve fra jævnaldrende drenge eller piger. Som

alle søndag efter søndag kan se har denne side særlig mange venner på Færøerne, og jeg tror bestemt de tre piger vil opleve, at Færøerne også har mange venner i Danmark. Deres navne er Hervør Heinesen, Kunoy, Elsbé Olsen, Kunoy og Malan Jacobsen, Kunoy, alle Færøerne.

Det er den kun 5-årige Lene Andersen, Rostved, Rønde, der har tegnet denne søde pige.

Fem spørgsmål

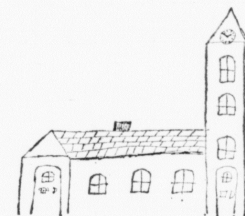
Hans Herrik Nielsen (12 år), Rosmosegård F. Brostykkevej pr. Hvidovre, har sendt mig disse fem spørgsmål:

1. Hvad er det for et pattedyr, der har vinger, og som kan flyve?
2. Hvad er det, der har fire ben, som kan flyve og som siger: Kra-kra?
3. Hvad hedder hovedstaden i Frankrig?
4. Hvem har skrevet sangen »Op min lille Ole«?
5. Hvem har skrevet bogen »Børnene i Bulderby«?

SVAR: 1. En flagermus. 2. To krager. 3. Paris. 4. H. C. Frederiksen. 5. Astrid Lindgren.

Dorte Ellegaard Madsen, Skolegade 7, 3, Århus C, har sendt mig tre udmærkede tegninger, hvoraf jeg har valgt denne. Dorte er 10 år og går i 4. klasse. Hun fortæller, at hun holder meget af at tegne. — særlig pige-hoveder.

Denne lille ligger i Århus. Kim Ramsbøll (8 år), Søndergade 68, Århus C, er i sin tid blevet døbt i den og syntes den fortjente at komme i avisen. Det giver jeg ham ret i. Her er den.

Denne side er helt jeres egen. Her kan I boltre jer som I vil, og alle der sender mig et eller andet, der bliver offentliggjort, får oven i købet tilsendt en lille præmie. Hvis du har lyst til at vise, hvad du dur til, så skriv til Onkel Peter, Weekend-komsammen, Nr. Farimagsgade 49, København K. Tegninger skal helst være udført med tusch eller sort kuglepen, men må gerne være større end dem, I ser her på siden.

Der er forår i luften og den glade sol har lokket denne lille familie ud på en sødmetur langs sikanten. Tegning af Alex Maul, Hovedgaden 38, Sunds st., Jylland.

Ulla Nielsen (14½ år), Kapelvej, Ejby st., Fyn, skriver: — Jeg kan ikke forstå, at nogen synes, at piger ikke kan gå i cowboybukser. Ved visse lejligheder og om søndagen ser de ikke så godt ud — heller ikke på drenge, men i ferien og til hverdag er det en behagelig påklædning, og det er da også alt for dyrt at gå med nylonstrømper i skole.

Erik Pedersen, Vindblæs st.: — Jeg spiller meget fodbold og synes, dette er et rigtig dren-

TALERSTOLEN

Hvornår skal piger begynde at sminke sig?

Tegning af Stine Johansen (11 år), Kløvermarken 20, Espergærde.

gespil. Jeg bryder mig ikke selv så meget om atletik, men synes alligevel, at der er alt for få, der dyrker denne sportsgren.

Hvornår skal piger begynde at gå med sminke? spørger den 12-årige Pernille Lykkeberg, Fasanvej 20, Horsens. Jeg synes ikke de skal begynde at bruge puder, øjensvarte og læbestift før i 17—18 års alderen, hvis de overhovedet skal bruge den slags. At mange begynder at sminke sig allerede som 12—15 årige finder jeg helt skørt. Hvad mener I andre?

Birthe Johansen, Nylandsvej 16, Svendborg, har sendt mig en morsom lille »dukke«, som hun har lavet af kulørte sugerør. Med en sådan dukke som udgangspunkt har hun tegnet denne tegning.

UNGERNE

Immanuel Tjerne tegner og fortæller

Annemarie og Vibeke havde fået en ung lærerinde i skolen. Hun hed Spillevip. Hun læste højt for dem og forklarede hvad der stod i bøgerne. I dag læste hun et af H. C. Andersen's eventyr: Prinsessen på ærten. Vibeke og Annemarie var meget betagede af hende.

For hun havde sådan nogle

smarte kjoler, synes de. Og så elskede hun blomster, havde hun sagt. Og hun kunne tegne dem med kridt på tavlen. Annemarie og Vibeke kunne ikke gøre det så godt som frøken Spillevip. Men de lærte det nok efterhånden.

De havde fået at vide, at det var frøken Spillevips fødselsdag i dag, samme dag som gartneren

sagde at det var Mors dag. Mon det kunne passe. Men MORS dag var jo heller ikke deres Mors fødselsdag, det var bare en dag, hvor man gav blomster. Vi må købe en buket til frøken Spillevip. Det gjorde de så.

På vejen hen til frøken Spillevip sagde Annemarie: Vi skal rigtig overraske hende. Ja, sagde

Vibeke: Når hun nu elsker blomster, det lille menneskel! Så rigede de på døren. Frøken Spillevip kom ud og blev meget glad og forundret: I siger til lykke. Ja, rigtige pigerne og så er det oven i købet Mors dag. Det lo frøken Spillevip meget af og så kom de ind og fik chokolade.